

रोम दृष्टांताची स्थापना करते - क्रमांक चार

जुन्या वादांचे पुनरुज्जीवन: अॅडव्हेंटिझमध्ये भविष्यसूचक व्याख्येवरील संघर्ष

Jeff Pippenger

2024-08-08

शेवटच्या दिवसांत “जुने वादविवाद” पुन्हा उफाळून येतील, अशी आपल्याला पूर्वसूचना देण्यात आली आहे.

“इतिहास आणि भविष्यवाणी यांमध्ये देवाचे वचन सत्य आणि भ्रम यांतील दीर्घकाळ चालत आलेल्या संघर्षांचे चित्रण करते. तो संघर्ष अजूनही सुरू आहे. ज्या गोष्टी पूर्वी घडून गेल्या आहेत, त्या पुन्हा घडतील. जुन्या वादांना पुन्हा उधाण येईल, आणि नवे सिद्धांत सतत उदयास येत राहतील.” Selected Messages, book 2, 109.

निःसंशयपणे त्या जुन्या वादविवादांचा हेतू आधुनिक रोमची भूमिका खच्ची करण्याचा सैतानी प्रयत्न हाच होता, कारण शेवटच्या दिवसांतील पापल रोमच दृष्टान्ताची स्थापना करते. अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासात या वस्तुस्थितीची अनेक उदाहरणे आहेत. पहिले उदाहरण म्हणजे 1843 च्या अग्रदूतांच्या चार्टवर दर्शविल्याप्रमाणे प्रोटेस्टंट आणि मिलेराइट यांच्यातील वाद. पवित्र 1843 च्या अग्रदूतांच्या चार्टवरील—जो “प्रभूने निर्देशित केला होता आणि ज्यात बदल करू नये”—असा एकमेव उल्लेख, जो देवाच्या वचनातील भविष्यवाणीसंबंधी सत्याचा थेट संदर्भ नव्हता, तो त्या काळातील प्रोटेस्टंटंबरोबर मिलेराइट यांच्या वादाचे चित्रण हा होता. प्रोटेस्टंटंनी दानियेल अध्याय अकरा, वचन चौदा मधील “तुझ्या लोकांतील लुटारू” याची ओळख Antiochus Epiphanes अशी केली, तर मिलेराइटांना ठाऊक होते की ते रोम होते.

“१६४ अँटिओकस एपिफेन्सचा मृत्यू; ज्याने अर्थातच राजाधिराजाच्या विरोधात उभे राहिले नाही, कारण राजाधिराजाचा जन्म होण्याच्या १६४ वर्षांपूर्वीच तो मरण पावला होता.” 1843 Pioneer Chart.

त्यानंतर दानिएल अध्याय अकरामधील “उत्तरेकडील राजा” याची योग्य ओळख कोणती, याविषयी जेम्स व्हाइट आणि उरियाह स्मिथ यांच्यामध्ये वाद उद्भवला. दानिएल अध्याय अकराच्या अंतिम वचनांमधील “उत्तरेकडील राजा” ही पापल रोम आहे, अथवा मी ज्याला आधुनिक रोम म्हणतो, अशी ओळख करण्यात जेम्स बरोबर होते. स्मिथ यांचा युक्तिवाद असा होता की दानिएल अध्याय अकरा, वचन छत्तीस मधील “उत्तरेकडील राजा” हा नास्तिक फ्रान्स होता.

“पद 36. आणि राजा आपल्या मनाप्रमाणे वागेल; आणि तो स्वतःला उंचावील, आणि प्रत्येक देवापेक्षा स्वतःला मोठा करील, आणि देवांच्या देवाविरुद्ध अद्भुत गोष्टी बोलेल, आणि संताप पूर्ण होईपर्यंत तो भरभराटीला येईल; कारण जे निश्चित करण्यात आले आहे ते घडून येईल.

“येथे उल्लेख केलेला राजा, यापूर्वी शेवटी ज्याचा उल्लेख करण्यात आला होता त्या शक्तीस; म्हणजेच, पापीय सत्तेस, दर्शवू शकत नाही; कारण ही विशिष्ट लक्षणे त्या सत्तेस लागू केली असता योग्य ठरत नाहीत.” उरियाह स्मिथ, Daniel and Revelation, 292.

स्मिथने असे विधान करून स्वतःचेच “खासगी स्पष्टीकरण” घातले: “येथे परिचित केलेला राजा पूर्वी शेवटी उल्लेखिलेल्या त्याच सत्तेला सूचित करू शकत नाही; म्हणजे, पोपशाही सत्तेला; कारण त्या सत्तेला लागू केल्यास ही वैशिष्ट्ये तंतोतंत जुळून येणार नाहीत.” देवाचे वचन कधीच चुकत नाही, आणि परिच्छेदातील स्पष्ट व्याकरणरचनेचा इन्कार करण्यासाठी मानवी प्रस्तावना वापरणे हे व्याकरणदृष्ट्या चुकीचे आहे. त्या वचनात “आणि तो राजा” असे म्हटले आहे, आणि यावरून ज्याची ओळख पटविली जात आहे तो राजा पूर्वीच्या उतान्यात दर्शविलेलाच तोच राजा आहे, हीच मागणी होते. नवीन राजाचा कोणताही पुरावा नाही, आणि स्मिथ स्वतः मान्य करतो की “पूर्वी शेवटी उल्लेखिलेली तीच सत्ता” ही “पोपशाही सत्ता” होती. आपल्या पुस्तकात तो मान्य करतो की एकतीसाव्या वचनापासून पस्तीसाव्या वचनापर्यंत पोपशाही सत्ता अभिप्रेत आहे; आणि छत्तीसाव्या वचनात नवीन राजाची ओळख

पटविणारा कोणताही व्याकरणाधिष्ठित पुरावा नसताना, तो फक्त असा युक्तिवाद करतो की पस्तीसाव्या वचनानंतरची वचने पोपशाही सत्तेची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये दर्शवत नाहीत. म्हणून तो फ्रान्सविषयी स्वतःचे मत त्यात घालतो.

जेव्हा स्मिथ चाळीसाव्या वचनाचा विचार करतो, तेव्हा त्याने आपल्या खाजगी अर्थलावणीने उभारलेला दोषपूर्ण भविष्यवाणीचा पाया त्याला त्रिपक्षीय युद्ध ओळखण्यास भाग पाडतो; आणि आपल्या तर्ककयासांद्वारे तो दक्षिणेचा राजा म्हणून इजिप्तची ओळख करतो, जो त्या वचनात फ्रान्सविरुद्ध “ढकलतो”; तसेच तुर्कीची तो उत्तरेचा राजा म्हणून ओळख करतो, जोही फ्रान्सविरुद्ध येतो. अशा प्रकारे मानवी अर्थलावणीची भर घातल्याने एक भविष्यवाणीविषयक नमुना उभा राहतो, ज्यामुळे स्मिथ अक्षरशः आर्मगेदोन ओळखू लागतो, जिथे तुर्की यरुशलेमकडे कूच करते, आणि मायकेल उभा राहतो त्या वेळी मानवी कृपाकाळाच्या समाप्तीची खूण होते. अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासात अशा प्रकारच्या अनुप्रयोगातील भ्रम योग्य रीतीने ओळखून दाखवणारी अनेक पुस्तके लिहिली गेली आहेत.

या लेखाचा उद्देश उरियाह स्मिथ यांच्या खाजगी अर्थलागूकरणाच्या फलितांचा विचार करणे हा नाही, तर त्यांनी आपल्या खाजगी अर्थलागूकरणाचा प्रसार करण्यास आरंभ केल्यावर उद्भवलेल्या वादाची केवळ नोंद करणे हा आहे; कारण जेम्स व्हाइट यांनी त्यांच्या भ्रमपूर्ण मताचा विरोध केला असता, रोमची योग्य ओळख खोट्या अनुप्रयोगाद्वारे आक्रमणास बळी पडली आणि त्यामुळे अॅडव्हेंटिझममध्ये तो आणखी एका वादाचा विषय ठरला.

दानिएलच्या पुस्तकातील “the daily” विषयीचा दीर्घकाळ चाललेला वादही होता, जेव्हा लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमने धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट मत स्वीकारून दानिएलच्या पुस्तकातील “the daily” ची ओळख ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याशी केली; हे त्या प्रस्थापित मूलभूत सत्याच्या विरोधात होते की “the daily” हे मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक होते.

“मग मी ‘नित्य’ (Daniel 8:12) यासंबंधाने पाहिले की ‘यज्ञ’ हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने घातला गेला आहे, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; आणि जे न्यायाच्या तासाची हाक देत होते त्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य समज दिली. 1844 पूर्वी, जेव्हा ऐक्य होते, तेव्हा ‘नित्य’ विषयीच्या योग्य समजुतीवर जवळजवळ सर्वजण एकमताने उभे होते; परंतु 1844 पासूनच्या गोंधळात इतर मतांचा स्वीकार करण्यात आला, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले. 1844 पासून काळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि तो पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.” Early Writings, 74.

अंतकाळी, म्हणजे १९८९ मध्ये, जेव्हा दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने उघडण्यात आली, तेव्हा उत्तरेकडील राजा पोपशाही रोम आहे, असे ओळखले गेले; अगदी जेम्स व्हाइट यांनी यापूर्वी उरायाह स्मिथ यांच्याशी झालेल्या वादात जसे ठरविले होते तसेच. स्मिथ यांच्या भ्रमदोषाला प्रत्युत्तर देताना व्हाइट यांनी “ओळीवर ओळ” ही पद्धत लागू केली होती. व्हाइट यांचे प्रतिपादन असे होते की, दानियेल दोनमध्ये दर्शविलेली शेवटची सत्ता, आणि दानियेल सातमध्ये दर्शविलेली शेवटची सत्ता, आणि दानियेल आठमध्ये दर्शविलेली शेवटची सत्ता — या सर्व जर रोम असतील, तर साक्षीच्या तीन रेषांवरून दानियेल अकरामध्ये आपल्या अंताला येणारी सत्ता ही रोमच आहे; ती स्मिथ यांचा दावा असल्याप्रमाणे तुर्की नाही.

१९८९ मध्ये आरंभ झालेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या भविष्यवाणीपर चळवळीसमोर, ११ सप्टेंबर २००१ नंतर अल्पावधीतच, योएल अध्याय एक यासंबंधीचा वाद उभा राहिला. पहिल्या पाच वचनांमध्ये दोन साक्षीदार—प्रथम पिढ्यांचे, आणि नंतर कीटकांचे—अॅडव्हेंटिझमवर रोमने आणलेल्या क्रमिक विध्वंसाची ओळख करून देतात. यशया यांच्या मते, भविष्यवाणीतले “मद्यपी” म्हणजे “यरुशलेमावर राज्य करणारे उपहास करणारे पुरुष” होत. ते चौथ्या आणि अंतिम पिढीत जागृत होतात. हा क्रमिक विध्वंस आध्यात्मिक विध्वंस आहे, कारण तो अखेरच्या दिवसांतील यरुशलेमास उद्देशून आहे; आणि १८६३ च्या बंडापासून पुढे, लाओदीकेय स्थितीतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांनी क्रमाक्रमाने रोमच्या सिद्धांतांचे पान केले.

पथूएलाचा पुत्र योएल याच्याकडे परमेश्वराचे वचन आले. हे वृद्धांनो, हे ऐका; आणि देशातील सर्व रहिवाशांनो, कान देऊन ऐका. तुमच्या दिवसांत असे कधी घडले आहे काय, किंवा तुमच्या पितरांच्या दिवसांत? याविषयी आपल्या मुलांना सांगा; आणि तुमची मुले आपल्या मुलांना, आणि त्यांची मुले पुढील पिढीला सांगोत. पल्मरकिडीने जे सोडले ते टोळांनी खाल्ले; आणि टोळांनी जे सोडले ते कॅकरकिडीने खाल्ले; आणि कॅकरकिडीने जे सोडले ते अळीने खाल्ले. हे मद्यपान करणाऱ्यांनो, जागे व्हा आणि रडा; आणि हे द्राक्षारस पिणाऱ्यांनो, सर्वांनी विलाप करा; कारण नवद्राक्षारस तुमच्या तोंडापासून तोडून टाकला गेला आहे. योएल 1:1-5.

न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती कोसळल्यानंतर, तेव्हा उत्तर पावसाने "शिंपडणे" सुरू केले, आणि मिलराइट इतिहासात पूर्ण झालेला हबक्कूक अध्याय दोनमधील वाद पुन्हा एकदा सुरू झाला, असे समजले गेले. तो वाद योग्य भविष्यवाणीविषयक पद्धतिशास्त्राविषयी होता.

मी माझ्या पहाऱ्यावर उभा राहीन, आणि बुरुजावर जाऊन उभा राहीन; आणि तो मला काय बोलेल, आणि माझ्या ताडनेवर मी काय उत्तर देईन, हे पाहण्यासाठी मी लक्ष ठेवीन. तेव्हा परमेश्वराने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला, दृष्टान्त लिहून ठेव, आणि फलकांवर तो स्पष्ट लिही, म्हणजे जो तो वाचील तो धावेल. कारण दृष्टान्त नेमलेल्या काळासाठी आहे; परंतु शेवटी तो बोलेल आणि असत्य ठरणार नाही; तो विलंब करीत आहे असे वाटले, तरी त्याची वाट पाहा; कारण तो नक्की येईल, विलंब करणार नाही. पाहा, ज्याचा जीव गर्वाने फुगला आहे तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही; परंतु नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल. होय, शिवाय, तो द्राक्षारसामुळे अपराध करतो; तो गर्विष्ठ मनुष्य आहे, तो स्वस्थ बसत नाही; जो अधोलोकाप्रमाणे आपली लालसा वाढवितो, आणि मृत्यूसारखा आहे, व कधीही तृप्त होत नाही; उलट तो सर्व राष्ट्रे आपल्या जवळ गोळा करतो, आणि सर्व लोकसमुदाय आपल्या ठायी साचवितो. हबक्कूक 2:1-5.

हबक्कूक दोनमधील परीक्षा ही प्रकटीकरण अध्याय अठरांमधील सामर्थ्यवान देवदूत ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उतरला तेव्हा आरंभ झालेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीच्या परीक्षेचे प्रतिरूप होती. त्यानंतर १८४३ च्या अग्रदूतांच्या चार्टवर दर्शविलेल्या अॅडव्हॅंटेज्जमच्या पायाभूत तत्त्वांवर उभे राहिलेले लोक आणि हबक्कूकमध्ये "द्राक्षारसामुळे" अपराध करणारे, तसेच योएलमधील "मद्यपी" जे नंतर "जागे" झाले, पण फक्त त्यांच्या "तोंडापासून" "नवीन द्राक्षारस" तोडला जावा यासाठीच, अशा लोकांमध्ये वाद उद्भवला.

पहिल्या वचनातील हिब्रू शब्द "reproved" याचा अर्थ "वाद घातला" असा आहे. मिलराइट पहारेकऱ्यांना दिलेला हा वाद १८४३ च्या प्रारंभीच्या चार्टवर दर्शविण्यात आला होता, जो या वचनांच्या पूर्ततेत मे १८४२ मध्ये तयार करण्यात आला. एक वर्ग, जो आपल्या विश्वासाने जगत होता, त्या काळातील भविष्यवाणीतील वर्तमान सत्याच्या संदेशाविषयी दुसऱ्या एका वर्गाशी वादात होता, जो द्राक्षारसामुळे अपराध करीत होता. हेच योएलमधील ते मद्यपी आहेत, जे जागे होऊन असे पाहतात की द्राक्षारस, जो सिद्धांताचे प्रतीक आहे, त्यांच्या तोंडातून कापून टाकण्यात आला आहे. हेच यशया ग्रंथातील एफ्राईमचे मद्यपी आहेत, जे यरुशलेमेवर राज्य करतात आणि जे मुद्रांकित पुस्तक समजण्यास असमर्थ आहेत.

अहंकाराच्या मुकुटावर, एप्रैमच्या मद्यपींवर धिक्कार असो, ज्यांचे गौरवशाली सौंदर्य कोमेजणारे फूल आहे, जे द्राक्षारसाने पराभूत झालेल्यांच्या सुपीक दऱ्यांच्या माथ्यावर आहे! पाहा, प्रभूकडे एक पराक्रमी व बलवान असा आहे, जो गारपीटीच्या तुफानासारखा, विनाशकारी वादळासारखा, आणि उसळून वाहणाऱ्या प्रबल पाण्यांच्या पुरासारखा, हाताने त्यांना भूमीवर आपटून पाडील. अहंकाराचा मुकुट, एप्रैमचे मद्यपी, पायाखाली तुडविले जातील.... थांबा आणि विस्मित व्हा; आक्रोश करा आणि ओरडा: ते मद्यपी आहेत, पण द्राक्षारसामुळे नव्हे; ते डळमळतात, पण मद्यामुळे नव्हे.... म्हणून हे यरुशलेममधील या लोकांवर राज्य करणाऱ्या उपहास करणाऱ्या पुरुषांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटले आहेत: संदष्टे आणि तुमचे अधिपती, दृष्टे, यांना त्याने झाकून टाकले आहे. आणि सर्वांचे दर्शन तुमच्यासाठी शिक्कामोर्तब केलेल्या पुस्तकाच्या शब्दांसारखे झाले आहे, जे लोक एखाद्या विद्वानास देतात आणि म्हणतात, "कृपया हे वाचा"; आणि तो म्हणतो, "मी वाचू शकत नाही; कारण ते शिक्कामोर्तब केलेले आहे";

आणि ते पुस्तक अशिक्षित मनुष्याला देतात व म्हणतात, “कृपया हे वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी अशिक्षित आहे.” यशया 28:1-3, 14; 29:9-12.

यशयाच्या साक्षीमध्ये योग्य आणि अयोग्य कार्यपद्धती यांमधील वाद हाच हबक्कूकने एफ्रैमच्या मद्यपी लोकां आणि देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनावर विश्वासाने चालणाऱ्यां यांच्यामधील वाद म्हणून विशेषतः ओळखला आहे; कारण यशया असे निदर्शित करतो की “ओळीवर ओळ” हीच कार्यपद्धती मद्यपी लोकांना अडखळण्यास लावते आणि त्यांना मृत्यूच्या करारात प्रवेश करविते.

परंतु ते द्राक्षारसामुळेही भरकटले आहेत, आणि मद्यामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत; याजक आणि संदेष्टा मद्यामुळे भरकटले आहेत; ते द्राक्षारसाने गिळंकृत झाले आहेत, ते मद्यामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत; ते दृष्टान्तात चुकतात, न्यायनिवाड्यात ठेच खातात. कारण सर्व मेज वांतीने आणि अशुचितेने भरलेले आहेत, इतके की एकही स्थान स्वच्छ उरलेले नाही. तो ज्ञान कोणाला शिकवणार? आणि तत्त्वज्ञान कोणाला समजावून सांगणार? जे दुधापासून वेगळे केले गेले आहेत, आणि स्तनांपासून दूर काढले गेले आहेत त्यांना. कारण आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे—असे असले पाहिजे. कारण तोतऱ्या ओठांनी आणि दुसऱ्या भाषेने तो या लोकांशी बोलेल. ज्यांना त्याने म्हटले होते, “हाच तो विसावा आहे, ज्याद्वारे तुम्ही श्रंतांना विश्रंती देऊ शकता; आणि हाच तो ताजेतवानेपणा आहे”; तरी त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. पण परमेश्वराचे वचन त्यांच्यासाठी आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे—असे झाले; जेणेकरून ते जाऊन पाठीमागे पडतील, आणि तुटून जातील, आणि सापळ्यात अडकतील, आणि धरले जातील. म्हणून, हे उपहास करणाऱ्या लोकांनी, जे यरुशलेममधील या लोकांवर राज्य करता, परमेश्वराचे वचन ऐका. कारण तुम्ही म्हटले आहे, “आम्ही मृत्यूबरोबर करार केला आहे, आणि अधोलोकाशी आम्ही समझोता केला आहे; जेव्हा ओसंडून वाहणारा फटका येईल, तेव्हा तो आमच्यावर येणार नाही; कारण आम्ही असत्याला आमे आश्रय केले आहे, आणि खोटेपणाखाली आम्ही स्वतःला लपविले आहे.” यशया 28:7-15.

यानंतर यशया हे ओळख करून देतो की देवाने हबक्कूकच्या वादविवादात असे काय ठेवले होते की ज्यामुळे मद्यपींवर न्याय येणार होता; आणि ते म्हणजे कोनशिला—लेवीयव्यवस्था छब्बीस मधील “सात वेळा”—जी पहिली कालसंबंधी भविष्यवाणी होती, जी समजून घेण्यासाठी गॅब्रिएल व देवदूतांनी विल्यम मिलर यांना मार्गदर्शन केले.

म्हणून प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी सियोनमध्ये पायाभरणीसाठी एक दगड ठेवितो, परीक्षित दगड, बहुमोल कोनशिला, दृढ पायाभरणी; जो विश्वास ठेवतो तो घाई करणार नाही. मी न्यायाला मापरेषा करीन, आणि नीतिमत्तेला लंबसूत्र; आणि गारपीट असत्याच्या आश्रयाला झाडून टाकील, आणि पाणी लपण्याच्या जागेला बुडवून टाकील. आणि मृत्यूबरोबरचा तुमचा करार रद्द केला जाईल, आणि अधोलोकाबरोबरचा तुमचा समझोता टिकणार नाही; जेव्हा तो ओसंडून वाहणारा फटका जाईल, तेव्हा तुम्ही त्याच्याकडून तुडविले जाल. यशया 28:16-18.

परमेश्वराने आपल्या लोकांना पुन्हा जुन्या मार्गाकडे नेल्यानंतर थोड्याच काळात, ११ सप्टेंबर २००१ पासून त्या चळवळीत सहभागी झालेला एक समूह असा निष्कर्ष काढू लागला की योएलमधील चार कीटक तिसऱ्या हायेच्या इस्लामचे प्रतिनिधित्व करतात. जेव्हा त्या अंतिम पिढीत “ओळीवर ओळ” ही कार्यपद्धती देवाच्या लोकांसाठी उघड करण्यात आली, तेव्हा भविष्यवाणीचा एक महत्त्वाचा नियम ओळखला गेला. तो नियम म्हणजे भविष्यवाणीचा त्रिगुणित अनुप्रयोग; आणि ज्यांनी असा निष्कर्ष काढला की योएलच्या चार पिढ्या तिसऱ्या हायेच्या इस्लामचे प्रतिनिधित्व करतात, त्यांनी आपल्या चुकीच्या अनुप्रयोगाला आधार देण्यासाठी भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाच्या त्या नियमाचा चुकीचा उपयोग केला.

त्यानंतर २०१४ च्या कालखंडात, ग्रेट ब्रिटन आणि ऑस्ट्रेलिया येथून आलेल्या समलैंगिक “वोक” कार्यक्रमासह सैतानाला या चळवळीत प्रवेश करण्यास परवानगी देण्यात आली; आणि त्या कार्यक्रमाने आपला हल्ला दानियेल अध्याय अकरा, वचने एक ते पंधरा, यांत दर्शविलेल्या इतिहासाच्या खोट्या अर्थलावणीवर आधारला. या चळवळीत

घुसखोरी करून तिच्यावर हल्ला करणाऱ्या समलैंगिकताप्रेमी नेत्यांनी शेवटी असा दावा केला की, अँटिक्राइस्ट, म्हणजेच रोमचा पोप, याच्याविरुद्ध कथितरीत्या खोटे आरोप केल्याबद्दल अँडव्हेंटिझमने रोमच्या पोपची क्षमा मागितली पाहिजे. या हल्ल्याचा उद्देश चळवळीचा वध करणे हा होता, आणि विशेषतः “तुझ्या लोकांतील लुटारू” यांची ओळख ज्या उताऱ्यात (दानियेल 11:1-15) करून दिली आहे, त्याच उताऱ्याविषयी गोंधळ निर्माण करणे हा होता.

या सर्व विवादांचा उद्देश सैतानाकडून पोपसत्ताक रोमाच्या प्रतीकाला गोंधळात टाकण्याचा प्रयत्न हा होता. जो कधी जगला त्या अत्यंत ज्ञानी मनुष्याच्या म्हणण्यानुसार, सूर्याखाली काहीही नवे नाही. आजही हा वाद पुन्हा एकदा “तुझ्या लोकांचे दरोडेखोर” असे प्रतीक केलेल्या रोमाच्या ओळखीवर आधारित आहे. या नव्या आणि खासगी अर्थलावणीनुसार “तुझ्या लोकांचे दरोडेखोर” म्हणजे संयुक्त संस्थाने आहेत; आणि असे करताना त्यांना हे उघडपणे ठाऊक नसल्याचे दिसते की, हा अगदी तसाच वाद आहे जसा मिलराइट्स आणि प्रोटेस्टंट यांच्यामधील पहिला वाद होता; तसेच सोळाव्या शतकातील लेखक जॉन हेवुड यांच्याशी संबंधित ती जुनी म्हणही येथे लागू पडते: “जे पाहण्यास इच्छित नाहीत, त्यांच्याइतके आंधळे कोणी नसतात.” त्यांच्या या वाक्याचा आणखी एक प्रकार असा आहे, “जे ऐकण्यास इच्छित नाहीत, त्यांच्याइतके बहिरे कोणी नसतात.” बहुधा बहुतेकांना हे माहित नसते की ही म्हण हेवुड यांच्याशी संबंधित मानली जाते; आणि त्यांना हेही समजत नाही की हेवुड यांचे हे वचन बायबलमधील यिर्मया, यशया येथील आणि नव्या करारात येशूने उद्धृत केलेल्या उताऱ्यांवरून उद्धृत केले आहे.

हे मूर्ख लोकांनो, आणि ज्यांना समज नाही अशांनो, हे आता ऐका; ज्यांना डोळे आहेत, पण दिसत नाही; ज्यांना कान आहेत, पण ऐकू येत नाही. यिर्मया 5:21.

दानीएलमधील “दुष्ट” आणि मत्तयमधील “मूर्ख कुमारिका” यांनाच “ज्ञानाची वाढ” समजत नाही. १९८९ मधील ज्ञानाची वाढ प्रामुख्याने ही ओळख होती की दानीएल अध्याय अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांत पोपसत्तेचा अंतिम उदय आणि पतन—किंवा, जसे मी त्याला Modern Rome असे संबोधले—ओळखले जाते. ही वचने संयुक्त संस्थानांची ओळख करून देतात, परंतु केवळ पोपसत्तेशी संयुक्त संस्थानांचा संबंध एवढ्यापुरतीच. “दुष्ट” आणि “मूर्ख” यांची “सुज्ञ” यांच्याशी तुलना केली आहे, आणि अंतिम दिवसांतील सुज्ञांना १९८९ मधील ज्ञानाच्या वाढीचे आकलन आहे. मूर्ख ते आहेत ज्यांना डोळे आहेत, पण ते पाहत नाहीत, आणि कान आहेत, पण ते ऐकत नाहीत.

मग मी प्रभूचा आवाज ऐकला; तो म्हणाला, “मी कोणाला पाठवू, आणि आमच्यासाठी कोण जाईल?” तेव्हा मी म्हणालो, “हा मी आहे; मला पाठव.” आणि तो म्हणाला, “जा, आणि या लोकांना सांग, ‘तुम्ही खचितच ऐकाल, पण समजणार नाही; आणि खचितच पाहाल, पण जाणणार नाही.’ या लोकांचे हृदय जाड कर, त्यांचे कान जड कर, आणि त्यांचे डोळे मिटून टाक; नाहीतर ते आपल्या डोळ्यांनी पाहतील, आपल्या कानांनी ऐकतील, आपल्या हृदयाने समजतील, आणि फिरून येतील, आणि बरे होतील.” यशया ६:८-१०.

यशया अध्याय सहामध्ये ज्यांना संबोधित केले गेले आहे, ते तेच लोक आहेत जे ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आलेल्या “present truth” संदेशामध्ये असल्याचा दावा करतात; कारण यशया ६ हा उतारा त्या वेळी घडत असल्याचे दर्शवितो, जेव्हा “पृथ्वी परमेश्वराच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे”. प्रकटीकरण अठरावा अध्यायातील देवदूत खाली उतरला तेव्हा, न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती देवाच्या एका स्पर्शाने पाडल्या गेल्या, आणि त्या वेळी पृथ्वी देवाच्या गौरवाने प्रकाशित झाली.

राजा उझिज्याच्या मृत्यूच्या वर्षी मी परमेश्वराला एका सिंहासनावर बसलेला पाहिला, उंच व उन्नत; आणि त्याच्या वस्त्राचा घेर मंदिराने भरून गेला होता. त्याच्या वरती सेराफ उभे होते; प्रत्येकाला सहा पंख होते; दोनांनी त्याने आपले मुख झाकले, दोनांनी त्याने आपले पाय झाकले, आणि दोनांनी तो उडत होता. आणि एकाने दुसऱ्याला हाक मारून म्हटले, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर; संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे.” आणि जो हाक मारत होता त्याच्या आवाजाने दाराच्या उंबरठ्यांचे पाया हलले, आणि मंदिर धुराने भरून गेले. यशया ६:१-४.

बहीण व्हाईट देवदूताच्या घोषणेला त्या घटनेशी जोडतात, जी घटना प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील देवदूत आपल्या गौरवाने पृथ्वीला भरून टाकतो त्या काळाचे चिन्ह ठरते.

“जेव्हा देव आपल्या लोकांकरिता संदेश घेऊन यशयाला पाठविणार होता, तेव्हा प्रथम त्याने त्या संदेशास दर्शनात पवित्रस्थानातील परमपवित्र स्थानी पाहण्याची अनुमती दिली. अचानक मंदिराचे द्वार आणि आतील पडदा जणू उचलले गेले किंवा बाजूस सरकविले गेले, आणि त्याला आत, त्या परमपवित्र स्थानी, दृष्टी टाकण्याची मुभा मिळाली—जिथे संदेशाचे पायसुद्धा प्रवेश करू शकत नव्हते. त्याच्या समोर यहोवाचे असे दर्शन उभे राहिले की तो उंच आणि उच्चासनावर विराजमान होता, आणि त्याच्या गौरवाचा पट मंदिरात सर्वत्र पसरला होता. सिंहासनाभोवती महान राजाभोवती पहारा देणाऱ्यांप्रमाणे सराफ उभे होते, आणि त्यांच्याभोवती असलेले तेज ते परावर्तित करीत होते. त्यांच्या स्तुतीगीते भक्तिभावाच्या गंभीर स्वरांत दुमदुमू लागली तेव्हा, जणू भूकंपाने हादरल्याप्रमाणे द्वाराचे स्तंभ थरथर कापू लागले. पापाने अस्पर्शित अशा ओठांनी या देवदूतांनी देवाची स्तुती ओतप्रोत व्यक्त केली. ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर आहे,’ ते उद्गारले; ‘संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे.’ [पहा यशया 6:1-8.]”

“सिंहासनाभोवती असलेले सेराफिम देवाच्या गौरवाकडे पाहताना इतक्या आदरयुक्त भयभक्तीने परिपूर्ण असतात की, ते क्षणभरही स्वतःकडे प्रशंसाभावाने पाहत नाहीत. त्यांची स्तुती सेनाधीश परमेश्वरासाठी आहे. जेव्हा ते भविष्याकडे पाहतात, त्या वेळी संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण होणार आहे, तेव्हा विजयी गीत मधुर गानात एकाकडून दुसऱ्याकडे प्रतिध्वनित होते, ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर आहे.’” Gospel Workers, 21.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी आरंभ झालेल्या शिककामोर्तब करण्याच्या काळात देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या यशयाला असा संदेश दिला गेला की तो अशा लोकांपर्यंत घेऊन जावा ज्यांच्याकडे डोळे होते, पण पाहण्याची त्यांनी निवड केली नाही, आणि कान होते, पण ऐकण्याची त्यांनी निवड केली नाही. अल्फा आणि ओमेगा म्हणून येशू प्रारंभाच्या साहाय्याने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिककामोर्तब करण्याच्या काळाच्या समाप्तीचे उदाहरण दाखवितो. शेवटी पुन्हा यशयाने प्रतिनिधित्व केलेला एक दूत असेल, जो अशा लोकांकडे संदेश घेऊन जाईल जे पाहणे आणि ऐकणे निवडत नाहीत. तो संदेश एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतिम शुद्धीकरणास कारणीभूत ठरेल. तो संदेश सत्याची वचने आहे, जी देवाच्या भविष्यसूचक साक्षीतून आणली जातात. ती भविष्यसूचक साक्ष म्हणजे “दृष्टांत” होय, जो “तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर” असे प्रतीक दर्शविणाऱ्या सामर्थ्याद्वारे प्रस्थापित केला जातो.

पुढील लेखात आपण या प्रत्येक वादविवादाला ओळीनुसार एकमेकांवर ठेवून मांडणार आहोत. मिलराइट ओळ, स्मिथ आणि व्हाइट ओळ, “दैनंदिन” ओळ, १९८९ मधील “उत्तरेकडील राजा” ओळ, योएलमधील कीटकांची ओळ, आणि सध्याचा वाद. हे सहा जुने वाद, जेव्हा ओळीनुसार पाहिले जातात, तेव्हा १८४३ च्या पायोनियर चार्टवर दर्शविलेल्या पहिल्या वादाचे सत्य स्पष्टपणे दृढ करतात. ते सत्य असे की रोम हे “तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर” आहेत, जे स्वतःला उंचावतात, आणि जे पडतात, आणि दर्शन स्थापन करतात.

“मी पाहिले आहे की १८४३ चा चार्ट प्रभूच्या हाताने निर्देशित केला गेला होता, आणि त्यात बदल केला जाऊ नये; की अंक तसेच होते जसे त्याला ते हवे होते; की त्याचा हात त्यावर होता आणि काही अंकांतील एक चूक त्याने झाकून ठेवली होती, ज्यामुळे त्याचा हात दूर केला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.” Early Writings, 74.

त्या तक्त्यावर असलेल्या सत्यांना नाकारणे म्हणजे एकाच वेळी भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकारालाही नाकारणे होय; आणि तो तक्ता हे स्पष्टपणे दर्शवितो की “दर्शन” स्थापन करणारे संयुक्त संस्थाने नव्हे, तर रोम आहे; आणि हेच ते दर्शन आहे, ज्याविषयी सोलोमन आपल्याला शिकवितो की त्या “दर्शनाशिवाय” देवाचे लोक नाश पावतील.

“सैतान हा... सतत खोटेपणाचाच आग्रह धरत असतो—सत्यापासून दूर नेण्यासाठी. सैतानाची अगदी शेवटची फसवणूक ही देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीला निष्फळ ठरविण्याची असेल. ‘दृष्टांत नसला म्हणजे लोक नाश

पावतात' (नीतिसूत्रे 29:18). देवाच्या उरलेल्या लोकांचा खऱ्या साक्षीवरील विश्वास डळमळीत करण्यासाठी सैतान कुशलतेने, निरनिराळ्या प्रकारे आणि विविध साधनांद्वारे कार्य करील."

"साक्षीवचनांविरुद्ध सैतानी स्वरूपाचा द्वेष भडकविला जाईल. सैतानाचे कार्य असेल की मंडळ्यांचा त्यांच्यावरील विश्वास डळमळीत करावा; कारण हेच आहे: जर देवाच्या आत्म्याच्या चेतावण्या, धिक्कार आणि सल्ले यांकडे लक्ष दिले गेले, तर सैतानाला आपल्या फसवणुका आणण्यासाठी आणि आत्म्यांना आपल्या भ्रमांत बांधून ठेवण्यासाठी इतका स्पष्ट मार्ग मोकळा मिळू शकणार नाही." Selected Messages, book 1, 48.

"जो बाह्य आवरणाच्या पलीकडे पाहतो, जो सर्व मनुष्यांच्या अंतःकरणांचे वाचन करतो, तो ज्यांना महान प्रकाश लाभला आहे त्यांच्याविषयी म्हणतो: 'ते त्यांच्या नैतिक आणि आध्यात्मिक स्थितीमुळे व्यथित व स्तंभित झालेले नाहीत.' होय, त्यांनी आपापले मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या आत्म्यास त्यांच्या घृणास्पद कृत्यांमध्ये आनंद वाटतो. 'म्हणून मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि त्यांच्या भयांना त्यांच्यावर आणीन; कारण जेव्हा मी हाक मारली, तेव्हा कोणीही उत्तर दिले नाही; जेव्हा मी बोललो, तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; तर त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच निवडले.' 'देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, जेणेकरून त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा,' कारण त्यांनी तारण मिळावे म्हणून 'सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही,' 'तर अधर्मात आनंद मानला.' यशया 66:3, 4; 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:11, 10, 12."

"स्वर्गीय शिक्षणकर्त्याने विचारले: 'तुम्ही योग्य पायावर बांधणी करीत आहात आणि देव तुमची कृत्ये स्वीकारतो, असा आव आणून मनाला भुलविण्याइतका याहून अधिक प्रबळ भ्रम कोणता असू शकतो, जेव्हा प्रत्यक्षात तुम्ही अनेक गोष्टी सांसारिक नीतीनुसार करीत आहात आणि यहोवाविरुद्ध पाप करीत आहात? अरे, हा किती मोठा फसवा प्रकार आहे, किती मोहक भ्रम आहे, जो त्या मनावर ताबा मिळवितो, जेव्हा जे लोक एकदा सत्य जाणून होते, ते भक्तीच्या स्वरूपालाच तिच्या आत्मा व सामर्थ्य समजण्याची चूक करतात; जेव्हा ते असे समजतात की ते धनवान आहेत, संपत्तीत वाढलेले आहेत, आणि त्यांना कशाचीही गरज नाही, परंतु प्रत्यक्षात त्यांना सर्व गोष्टींची गरज आहे.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.